

Forslag til Lov om havstrategi¹

Kapitel 1

Formål og anvendelsesområde

§ 1. Loven har til formål at fastlægge rammerne for de foranstaltninger, der skal til for at opnå eller opretholde en god miljøtilstand i havmiljøet.

Stk. 2. Miljøministeren udarbejder havstrategi, der skal sikre:

- 1) en bæredygtig udnyttelse af havets ressourcer,
- 2) at de marine økosystemers evne til at håndtere menneskeskabte forandringer ikke bringes i fare og,
- 3) at de samlede påvirkninger fra menneskelige aktiviteter holdes inden for niveauer, der er forenelige med opnåelsen af en god miljøtilstand.

§ 2. Loven omfatter danske havområder på søterritoriet og i de eksklusive økonomiske zoner som vist i bilag 1, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på havområder, der strækker sig ud til 1 sømil uden for basislinjen, i det omfang de er omfattet af lov om miljømål mv. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

Stk. 3. Loven omfatter ikke aktiviteter, der alene tjener forsvarsformål eller den nationale sikkerhed.

Kapitel 2

Havstrategier

§ 3. Miljøministeren udarbejder havstrategier for havområderne i Nordsøen og Østersøen.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at havområderne underopdeles.

Stk. 3. Havstrategierne skal samordnes med de lande, som Danmark deler havregioner med.

§ 4. Havstrategierne skal indeholde:

- 1) basisanalyser,
- 2) beskrivelser af god miljøtilstand,
- 3) fastsættelse af miljømål og dertil knyttede indikatorer,
- 4) overvågningsprogrammer og
- 5) indsatsprogrammer.

¹ Loven gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet), (*EU-Tidende 2008 nr. L 164, side 19*).

Basisanalyser

§ 5. Basisanalyserne udarbejdes på baggrund af bilag 2 og skal indeholde:

- 1) Væsentlige egenskaber og karakteristika og nuværende miljøtilstand, som omfatter de fysiske-kemiske egenskaber, habitattyper, biologiske egenskaber og hydromorfologi.
- 2) Væsentlige påvirkninger, herunder fra menneskelige aktiviteter, der omfatter de forskellige påvirkningers kvalitative og kvantitative sammensætning og mærkbare tendenser, de vigtigste kumulative effekter og synergivirkninger og tager hensyn til relevante analyser, der er udarbejdet i medfør af gældende lovgivning.
- 3) En samfundsøkonomisk analyse af havområdernes udnyttelse og af omkostningerne ved en forringelse af havmiljøet.

Beskrivelse af god miljøtilstand

§ 6. På baggrund af basisanalyserne og bilag 2 og 3 beskrives god miljøtilstand for havområderne i Nordsøen og Østersøen.

Fastsættelse af miljømål

§ 7. På baggrund af basisanalyserne og bilag 2 og 4 fastsættes miljømål og dertil knyttede indikatorer med henblik på at opnå god miljøtilstand i havområderne i Nordsøen og Østersøen.

Stk. 2. Ved fastsættelsen af miljømål og indikatorer skal der tages hensyn til miljømål, der er fastsat efter anden lovgivning eller internationale aftaler. Det skal sikres, at miljømålene er indbyrdes forenelige, og at der så vidt muligt tages hensyn til grænseoverskridende påvirkninger og forhold.

Overvågningsprogrammer

§ 8. På baggrund af basisanalyserne, miljømålene og bilag 2 og 5, skal der udarbejdes og gennemføres overvågningsprogrammer med henblik på en løbende vurdering af miljøtilstanden i havområderne i Nordsøen og Østersøen.

Indsatsprogrammer

§ 9. På baggrund af basisanalyserne, miljømålene og bilag 6 fastlægges de foranstaltninger, der skal træffes for at opnå eller opretholde god miljøtilstand i Nordsøen og Østersøen i indsatsprogrammer.

Stk. 2. Indsatsprogrammerne omfatter geografiske beskyttelsesforanstaltninger, der bidrager til sammenhængende og repræsentative net af beskyttede havområder, og som i tilstrækkelig grad dækker mangfoldigheden i de enkelte økosystemer.

Stk. 3. Der skal ved udarbejdelsen af indsatsprogrammerne tages hensyn til de virkninger, disse kan have på andre landes havområder.

Undtagelser

§ 10. Kan miljømålene eller den gode miljøtilstand ikke opnås ved foranstaltninger fastlagt i indsatsprogrammerne, skal disse indeholde en beskrivelse af de dele af havområderne, hvor miljømålene eller den gode miljøtilstand ikke kan opnås på grund af:

- 1) handlinger eller undladelser, som danske myndigheder ikke er ansvarlige for,
- 2) naturlige årsager,
- 3) force majeure, eller
- 4) ændringer eller forandringer af havområdets fysiske karakteristika på grund af foranstaltninger truffet af hensyn til overordnede samfundsinteresser, der tillægges større vægt end disse miljøpåvirkninger, herunder eventuelle grænseoverskridende påvirkninger.

Stk. 2. Hvor naturlige forhold umuliggør en forbedring af dele af havområdets tilstand inden for tidsfristen, skal indsatsprogrammerne indeholde en beskrivelse heraf.

Stk. 3 Ved anvendelse af undtagelserne skal indsatsprogrammet forelægges EU-Kommissionen før det vedtages.

Kapitel 3

Havstrategiernes tilvejebringelse

§ 11. Miljøministeren offentliggør forslag til basisanalyser, beskrivelser af god miljøtilstand, fastsættelse af miljømål og dertil knyttede indikatorer, overvågningsprogrammer og indsatsprogrammer. Ved offentliggørelsen oplyser ministeren om indsigelsesfristen, jf. stk. 3. Forslagene skal være offentligt tilgængelige.

Stk. 2. Samtidig med offentliggørelsen efter stk. 1 sendes forslagene til statslige, regionale og kommunale myndigheder, hvis interesser berøres af forslagene.

Stk. 3. Fristen for fremsættelse af indsigelser er otte uger regnet fra den dag, hvor forslagene er offentliggjort.

§ 12. Efter udløbet af fristen i § 11, stk. 3, træffer miljøministeren afgørelser om basisanalyser, beskrivelser af god miljøtilstand, fastsættelse af miljømål og dertil knyttede indikatorer, overvågningsprogrammer og indsatsprogrammer.

Stk. 2. Hvis der i forbindelse med afgørelser efter stk. 1 foretages væsentlige ændringer, kan ministeren ikke træffe afgørelse om de enkelte dele af havstrategierne, før eventuelle berørte parter har haft lejlighed til at udtale sig. Ministeren fastsætter frist herfor. Hvis ændringerne er så omfattende, at der reelt foreligger nye forslag skal procedurene i § 11 følges.

Stk. 3. Ministeren offentliggør afgørelser efter stk. 1. Ved offentliggørelsen skal der gives klagevejledning, herunder oplysning om klagefrist. Afgørelserne skal være offentligt tilgængelige.

Kapitel 4

Revision af havstrategierne

§ 13. Miljøministeren reviderer basisanalyser, beskrivelser af god miljøtilstand, fastsættelse af miljømål og dertil knyttede indikatorer, overvågningsprogrammer og indsatsprogrammer hvert sjette år.

Stk. 2. Der kan til enhver tid udarbejdes ændringer af de enkelte dele af havstrategierne.

Stk. 3. Ved udarbejdelse af og afgørelser om ændringer finder reglerne i § 11 og § 12 anvendelse.

Kapitel 5

Administrative bestemmelser

§ 14. Miljøministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet statslig myndighed eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelser ikke skal kunne påklages.

Stk. 3. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister bliver bemyndiget til at udøve efter stk. 1.

§ 15. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om:

- 1) Basisanalyser, herunder om analysemetoder og metodiske standarder m.v.
- 2) Beskrivelser af god miljøtilstand, herunder om hvilke kriterier og metodiske standarder, der skal anvendes ved beskrivelserne.
- 3) Fastsættelse af miljømål.
- 4) Overvågningsprogrammer, herunder om specifikationer og metodiske standarder for overvågningen.
- 5) Indsatsprogrammer.

§ 16. Regeringen kan indgå overenskomster med fremmede stater om fælles foranstaltninger til opfyldelse af lovens formål.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler til opfyldelse af internationale overenskomster, der indgås i henhold til stk. 1.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for gennemførelsen her i landet af Det Europæiske Fællesskabs forordninger, direktiver og beslutninger vedrørende forhold, der er omfattet af denne lov.

§ 17. Statslige, regionale og kommunale myndigheder er ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen bundet af de enkelte dele af havstrategierne.

Klage

[§ 18. Afgørelser truffet efter § 11 og § 12 kan påklages til Natur- og miljøklagenævnet for så vidt angår spørgsmål om tilvejebringelse af havstrategier.]²

§ 19. Klageberettiget er følgende:

- 1) Enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.
- 2) Offentlige myndigheder.
- 3) Landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø.

² Miljøministeren planlægger til efteråret 2009 at fremsætte lovforslag om sammenlægning af Naturklagenævnet og Miljøklagenævnet.

- 4) Landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser.
- 5) Erhvervsorganisationer, der varetager interesser inden for lovens område.

Stk. 2. Ved klage efter stk. 1, nr. 3, 4 og 5 kan klagenævnet kræve, at foreningerne eller organisationerne dokumenterer deres klageberettigelse ved indsendelse af vedtægter.

§ 20. Klage skal være indgivet skriftligt inden fire uger efter, at basisanalyser, beskrivelser af god miljøtilstand, fastsættelse af miljømål og dertil knyttede indikatorer, overvågningsprogrammer og indsatsprogrammer er offentliggjort. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Stk. 2. Klage indgives til miljøministeren, der sender klagen til klagenævnet, jf. § 18, ledsaget af den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

§ 21. En klage har ikke opsættende virkning med mindre klagenævnet bestemmer andet.

Kapitel 6

Ikrafttræden m.v.

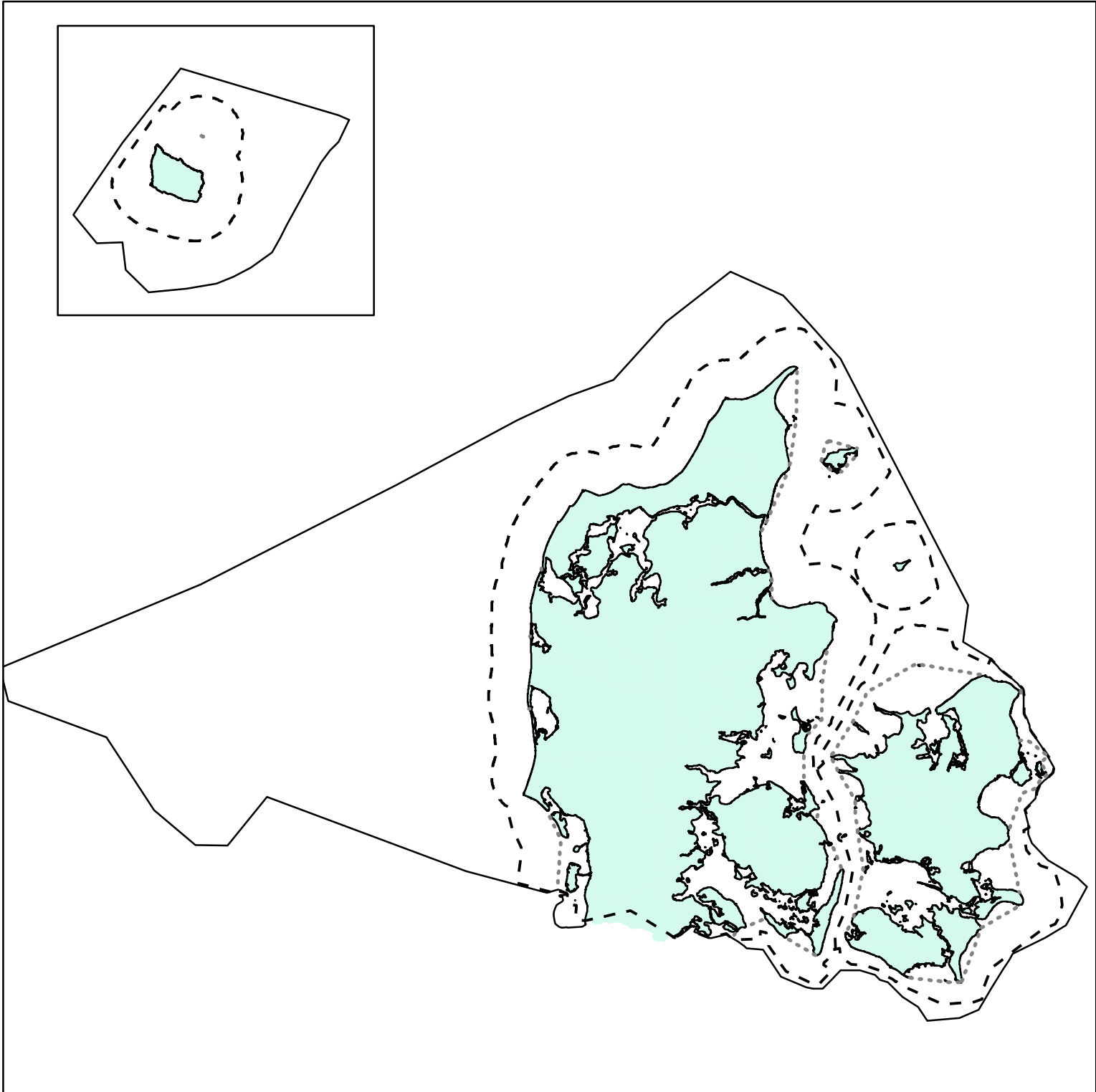
§ 22. Følgende tidsfrister er gældende for udarbejdelsen af havstrategier, som beskrevet i kapitel 3:

- 1) Basisanalyserne skal foreligge senest den 15. juli 2012.
- 2) Beskrivelserne af god miljøtilstand skal foreligge senest den 15. juli 2012.
- 3) Miljømålene skal være fastsat senest den 15. juli 2012.
- 4) Miljøministeren offentliggør senest den 31. december 2013 relevante oplysninger om de områder, der er omhandlet i § 9, stk. 2.
- 5) Overvågningsprogrammerne opstilles og gennemføres senest den 15. juli 2014.
- 6) Indsatsprogrammerne udarbejdes senest den 31. december 2015.
- 7) Indsatsprogrammerne iværksættes senest den 31. december 2016.

§ 23. Loven træder i kraft den 15. juli 2010.

§ 24. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Havstrategilovens anvendelsesområde

Baselinjen

Grænse for søterritoriet

Grænse for EEZ (eksklusiv økonomisk zone)

BILAG 2

Vejledende liste over karakteristika, miljøbelastninger og påvirkninger

Tabel 1

Karakteristika

Fysiske og kemiske forhold	— Topografi og dybdemåling af havbunden — Temperaturforhold og isdække på års- og årstidsbasis, strømhastighed, upwelling, bølgeeksponering, blandingskarakteristika, turbiditet, opholdstid — Rumlig og tidsmæssig fordeling af salinitet — Rumlig og tidsmæssig fordeling af næringsstoffer (DIN, TN, DIP, TP, TOC) og ilt — pH- og pCO₂-profiler eller tilsvarende anvendt til måling af forsureningen af havet
Habitattyper	— Fremherskende habitattype(r) i havbund og vandsøjle med en beskrivelse af de karakteristiske fysiske og kemiske forhold såsom dybde, vandtemperaturforhold, strømme og andre vandbevægelser, salinitet, havbundens struktur og lagssammensætning — Udpegning og kortlægning af særlige habitattyper, navnlig typer, der er anerkendt eller udpeget som værende af særlig videnskabelig interesse eller af interesse for den biologiske mangfoldighed i henhold til fællesskabslovgivningen (habitat- og fugledirektivet) eller internationale konventioner — Habitater i områder, der er væsentlige på grund af deres karakteristika, beliggenhed eller strategiske betydning. Dette kan omfatte områder, der er udsat for intense eller specifikke miljøbelastninger, eller områder, der bør have en specifik beskyttelsesordning.
Biologiske forhold	— En beskrivelse af de biologiske samfund, der er knyttet til de fremherskende habitater i havbund og vandsøjle. Dette omfatter oplysninger om planteplankton- og dyreplanktonsamfund, herunder arter samt sæsonbetonet og geografisk variabilitet — Oplysninger om dækfrøede planter, makroalger og bundens hvirvelløse fauna, herunder artssammensætning, biomasse og variabilitet på års- og årstidsbasis — Oplysninger om fiskebestandenes struktur, herunder deres tæthed, udbredelse og alders/størrelsesfordeling — En beskrivelse af populationsdynamikken, det naturlige og faktiske udbredelsesområde samt status for marine pattedyrarter og krybdyrarter, der forekommer i havregionen eller subregionen — En beskrivelse af populationsdynamikken, naturligt og faktisk udbredelsesområde samt status for havfuglearter, der forekommer i havregionen eller subregionen — En beskrivelse af populationsdynamikken, naturligt og faktisk udbredelsesområde samt status for andre arter, der forekommer i havregionen eller subregionen og er omfattet af fællesskabslovgivning eller internationale aftaler — En opgørelse over tidsmæssig forekomst, tæthed og rumlig udbredelse af ikke-hjemmehørende, eksotiske arter, eller, hvor det er relevant, genetisk distinkte former af hjemmehørende arter, der findes i havregionen eller subregionen.
Andre forhold	— En beskrivelse af situationen med hensyn til kemikalier, herunder kemikalier, der giver anledning til bekymring, sedimentkontaminering, hot spots, sundhedsproblemer og kontaminering af biota (især biota bestemt til konsum) — En beskrivelse af andre forhold eller karakteristika, der er typiske eller specifikke for havregionen eller subregionen

Tabel 2

Miljøbelastninger og påvirkninger

Fysisk tab	— Tildækning (f.eks. med menneskeskabte strukturer eller ved klapning) — Befæstning (f.eks. med permanente anlæg)
Fysisk skade	— Ændringer i tilsiltning (f.eks. udløb fra rørledninger, øget afstrømning og opmudring/klapning) — Afskrabning (f.eks. påvirkning af havbunden ved erhvervsfiskeri, sejlads, opankring) — Selektiv udvinding (f.eks. ved udforskning og udnyttelse af levende og ikke-levende ressourcer på havbund og i undergrund)
Andre fysiske forstyrrelser	— Undervandsstøj (f.eks. fra skibsfart, akustisk undervandsudstyr) — Affald i havet
Indgrib i hydrologiske processer	— Væsentlige ændringer i temperaturforhold (f.eks. ved udløb fra kraftværker) — Væsentlige ændringer i salinitetsforhold (f.eks. ved faste anlæg, der hæmmer vandbevægelser, og vandindvinding)
Kontaminering med farlige stoffer	— Tilførsel af syntetiske forbindelser (f.eks. prioriterede stoffer, omhandlet i direktiv 2000/60/EF, der har betydning for havmiljøet, såsom pesticider, antibegroningsmidler, lægemidler, f.eks. ved tab fra diffuse kilder, forurening fra skibe, atmosfærisk deposition) og biologisk aktive stoffer — Tilførsel af ikke-syntetiske stoffer og forbindelser (f.eks. tungmetaller og kulbrinter, f.eks. ved forurening fra skibe, efterforskning efter og udnyttelse af olie, gas og mineraler, atmosfærisk deposition, tilførsel fra floder) — Tilførsel af radionuklider
Systematisk og/eller forsætlig udledning af stoffer	— Tilførsel af andre stoffer i fast, flydende eller luftformig tilstand som følge af en systematisk og/eller forsætlig udledning heraf i havmiljøet, som er tilladt i henhold til anden fællesskabslovgivning og/eller internationale konventioner
Tilsætning af næringsstoffer og organiske stoffer	— Tilførsler af gødningsstoffer og andre kvælstof- og fosforrige stoffer (f.eks. fra punktkilder, og diffuse kilder, herunder landbrug, akvakultur, atmosfærisk deposition) — Tilsætning af organisk materiale (f.eks. udledning fra kloakker, fiske- og skaldyrsopdræt og tilførsel fra floder)
Biologisk forstyrrelse	— Tilførsel af mikrobielle patogener — Indførelse af ikke-oprindelige arter og flytninger — Selektiv udtagning af arter, herunder tilfældige fangster af ikke-målarter (f.eks. ved erhvervs- og fritidsfiskeri)

Kvalitative deskriptorer til beskrivelse af en god miljøtilstand

- 1) Biodiversiteten er opretholdt. Kvaliteten og forekomsten af habitater samt udbredelsen og tætheden af arter svarer til de fremherskende fysiografiske, geografiske og klimatiske forhold.
- 2) Ikke-hjemmehørende arter indført ved menneskelige aktiviteter ligger på niveauer, der ikke ændrer økosystemerne i negativ retning.
- 3) Populationerne af alle fiske- og skaldyrarter, der udnyttes erhvervmæssigt ligger inden for sikre biologiske grænser og udviser en alders- og størrelsesfordeling, der er betegnende for en sund bestand.
- 4) Alle elementer i havets fødenet, i den udstrækning de er kendt, er til stede og forekommer med normal tæthed og diversitet og på niveauer, som er i stand til at sikre en langvarig artstæthed og opretholdelse af arternes fulde reproduktionsevne.
- 5) Menneskeskabt eutrofiering er minimeret, navnlig de negative virkninger heraf, såsom tab af biodiversitet, forringelse af økosystemet, skadelige algeforekomster og iltmangel på vandbunden.
- 6) Havbundens integritet er på et niveau, der sikrer, at økosystemernes struktur og funktioner bevares, og at især bentiske økosystemer ikke påvirkes negativt.
- 7) Permanent ændring af de hydrografiske egenskaber påvirker ikke de marine økosystemer i negativ retning.
- 8) Koncentrationer af forurenende stoffer ligger på niveauer, der ikke medfører forureningsvirkninger.
- 9) Forurenende stoffer i fisk og skaldyr til konsum overstiger ikke de niveauer, der er fastlagt i fællesskabslovgivningen eller andre relevante standarder.
- 10) Egenskaberne ved og mængderne af affald i havet skader ikke kyst- og havmiljøet.
- 11) Indførelsen af energi, herunder undervandsstøj, befinder sig på et niveau, der ikke påvirker havmiljøet i negativ retning.

For at beskrive en god miljøtilstand i en havregion eller subregion som omhandlet i artikel 9, stk. 1, skal medlemsstaterne tage hensyn til hver af de kvalitative deskriptorer, der er opført på listen i dette bilag, med henblik på at identificere de deskriptorer, der skal anvendes til at beskrive en god miljøtilstand for den pågældende havregion eller subregion. Hvis en medlemsstat mener, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende én eller flere af disse deskriptorer, forelægger den Kommissionen en begrundelse som led i underretningen i medfør af artikel 9, stk. 2.

BILAG 4

Vejledende lister over karakteristika, der skal tages hensyn til ved fastsættelse af miljømål

- 1) Tilstrækkelig dækning af de elementer, der karakteriserer havområder henhørende under medlemsstaternes overhøjhed eller jurisdiktion inden for en havregion eller subregion.
 - 2) Behov for a) ud fra definitionen af en god miljøtilstand at fastsætte mål, hvis opfyldelse resulterer i en ønsket tilstand, b) at fastsætte målbare mål og dertil knyttede indikatorer, der kan kontrolleres og vurderes, og c) at fastsætte operative mål, der refererer til konkrete gennemførelsesforanstaltninger med henblik på at understøtte opfyldelsen af målene.
 - 3) Specifikation af den miljøtilstand, der skal opnås eller opretholdes, og formulering af denne tilstand i form af målbare egenskaber ved de elementer, der karakteriserer en medlemsstats havområder inden for en havregion eller subregion.
 - 4) Målene skal være forenelige og ikke i modstrid med hinanden.
 - 5) Specifikation af de ressourcer, der er nødvendige for at opfylde målene.
 - 6) Formulering af mål og en tidsplan, herunder eventuelle midlertidige mål, for opfyldelsen af disse.
 - 7) Specifikation af indikatorer, der kan benyttes til at overvåge fremskridt og støtte beslutningstagningen med henblik på målopfyldelsen.
 - 8) Om nødvendigt specificeres referencepunkter (mål- og grænsereferencepunkter).
 - 9) Behørig hensyntagen til økonomiske og sociale forhold i forbindelse med fastlæggelsen af mål.
 - 10) Undersøgelse af den række miljømål med dertil knyttede indikatorer samt grænse- og målreferencepunkter, der er fastlagt i lyset af de i artikel 1 omhandlede generelle miljømål, med henblik på at vurdere, om opfyldelsen af målene vil føre til, at havområderne under en medlemsstats overhøjhed eller jurisdiktion inden for en havregion når den ønskede tilstand.
 - 11) Overensstemmelse mellem miljømålene og de mål, som Fællesskabet og dets medlemsstater har forpligtet sig til at opfylde i henhold til relevante internationale og regionale aftaler, under anvendelse af de mål, der er mest relevante for den pågældende havregion eller subregion for at nå de miljømålsætninger, der er fastsat i artikel 1.
 - 12) Efter fastsættelsen af miljømålene og indikatorerne bør de sammenholdes med de generelle miljømål, der er omhandlet i artikel 1, med henblik på at vurdere, om opfyldelsen af miljømålene vil føre til, at havområderne når den ønskede tilstand.
-

BILAG 5

Overvågningsprogrammer

- 1) Der må fremlægges oplysninger med henblik på en vurdering af miljøtilstanden af afstanden til og fremskridtene hen imod en god miljøtilstand i overensstemmelse med bilag III og med de kriterier og metodiske standarder, der skal defineres i henhold til artikel 9, stk. 3.
 - 2) Der må tilvejebringes oplysninger, som gør det muligt at udvælge egnede indikatorer for de miljømål, der er omhandlet i artikel 10.
 - 3) Det må sikres, at der tilvejebringes oplysninger, som gør det muligt at vurdere virkningerne af de i artikel 13 nævnte foranstaltninger.
 - 4) Konstateres der afvigelser fra den ønskede miljøtilstand, må der indføres aktiviteter, der gør det muligt at finde frem til årsagen til forringelsen og dermed til, hvilke afhjælpende foranstaltninger der eventuelt bør træffes for at vende tilbage til en god miljøtilstand.
 - 5) Der må fremlægges oplysninger om kemisk forurening i arter bestemt til konsum fra områder med erhvervsfiskeri.
 - 6) Der må indføres aktiviteter, der kan bekræfte, at de afhjælpende foranstaltninger resulterer i de ønskede ændringer og ikke i uønskede bivirkninger.
 - 7) Der må indsamles oplysninger på havregionsniveau eller subregionsniveau i overensstemmelse med artikel 4.
 - 8) Det må sikres, at fremgangsmåden ved vurdering og vurderingsmetoderne er indbyrdes sammenlignelige inden for og mellem havregioner og/eller subregioner.
 - 9) Der må udarbejdes tekniske specifikationer og standardovervågningsmetoder på fællesskabsplan for at gøre oplysningerne sammenlignelige.
 - 10) Der må så vidt muligt sikres overensstemmelse med eksisterende programmer udarbejdet på regionalt og internationalt niveau, så programmerne bliver sammenhængende og dobbeltarbejde undgås, under anvendelse af de retningslinjer for overvågning, der er mest relevante for den pågældende havregion eller subregion.
 - 11) Som en del af den indledende vurdering, jf. artikel 8, må der indføres en vurdering af væsentlige ændringer i miljøforholdene og om nødvendigt nye og opdukkende problemer.
 - 12) Som en del af den indledende vurdering, jf. artikel 8, må de i bilag II anførte relevante elementer, herunder deres naturlige variabilitet, medtages, og fremskridtene i retning af opfyldelsen af miljømålene fastsat i henhold til artikel 10, stk. 1, må i givet fald evalueres under anvendelse af de fastsatte indikatorer og deres grænse- eller målreferencepunkter.
-

BILAG 6

Indsatsprogrammer

- 1) Kontrol med input: forvaltningsforanstaltninger, der har indflydelse på det tilladte niveau af menneskelig aktivitet.
 - 2) Kontrol med output: forvaltningsforanstaltninger, der har indflydelse på det tilladte niveau af forstyrrelser i en økosystemkomponent.
 - 3) Rumlig og tidsmæssig fordelingskontrol: forvaltningsforanstaltninger, der har indflydelse på, hvor og hvornår en aktivitet må finde sted.
 - 4) Foranstaltninger til koordinering af forvaltningen: redskaber, hvormed det sikres, at forvaltningen koordineres.
 - 5) Foranstaltninger til forbedring af sporingen af havforurening, hvor dette er muligt
 - 6) Økonomiske incitamenter: forvaltningsforanstaltninger, der giver brugerne af havøkosystemerne en økonomisk interesse i at agere på en måde, der bidrager til at opfylde målsætningen om en god miljøtilstand.
 - 7) Skadebegrænsnings- og genopretningsværktøjer: forvaltningsværktøjer, der fremmer genoprettelse af beskadigede komponenter af havøkosystemer.
 - 8) Kommunikation, inddragelse af interessenter og oplysning af offentligheden.
-

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
 - 1.1 Formålet med lovforslaget
 - 1.2. Lovforslagets hovedindhold
2. Baggrunden for lovforslaget
 - 2.1 Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (Havstrategidirektivet)
 - 2.1.1 Formålet med havstrategidirektivet
 - 2.1.2 Direktivets geografiske område
 - 2.1.3 Havstrategierne – tidsfrister
 - 2.1.4 Havstrategierne – forberedelse og indhold
 - 2.1.5 Offentlighedens inddragelse
 - 2.1.6 Undtagelser fra miljømål
 - 2.1.7 Geografiske beskyttelsesforanstaltninger
 - 2.1.8 Pilotprojekter
 - 2.1.9 Forholdet til ikke EU-aktører
 - 2.1.10 Rapportering til EU-Kommissionen
 - 2.1.11 Komitéretsakter
 - 2.2 Havstrategidirektivets sammenhæng med andre direktiver og internationale aftaler
 - 2.2.1 Natura-2000-direktiverne og vandrammedirektivet
 - 2.2.2 De regionale og globale havkonventioner
3. Lovforslagets indhold
 - 3.1 Myndigheder
 - 3.2 Havstrategier
 - 3.2.1 Basisanalyser
 - 3.2.2 Beskrivelse af god miljøtilstand og fastsættelse af miljømål
 - 3.2.3 Overvågningsprogrammer
 - 3.2.4 Indsatsprogrammer
 - 3.2.5 Undtagelser fra miljømål
 - 3.2.6 Havstrategiernes retsvirkninger
 - 3.2.7 Offentlighedens inddragelse
 - 3.2.8 Administrative bestemmelser og klageadgang
4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
 - 4.1 Staten
 - 4.2 Kommuner og regioner
5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
6. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer mv.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1 Formålet med lovforslaget

Formålet med lovforslaget er at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet), (*EU-Tidende nr. L 164 af 25/06/2008 s. 0019 - 0040*).

Direktivet trådte i kraft den 15. juli 2008 og skal være gennemført i medlemslandenes lovgivning senest den 15. juli 2010. I lovforslaget er det valgt at erstatte EU's populærtitel "havstrategirammedirektivet" med populærtitlen "havstrategidirektivet".

Havstrategidirektivet pålægger overordnet det enkelte medlemsland at udarbejde basisanalyser med beskrivelse af tilstand og påvirkninger af de enkelte havområder, fastlægge mål for natur- og miljøtilstand med tilhørende indikatorer samt udarbejde indsats- og overvågningsprogrammer for at fastholde eller opnå god miljøtilstand for havet i 2020.

Lovforslaget er udformet, så direktivnært som muligt. Det betyder bl.a., at lovforslaget alene angiver rammerne for havstrategierne og ikke præciserer, hvad havstrategiernes ambitionsniveau med hensyn til natur- og miljøbeskyttelsen skal være. Der vil i de kommende år blive truffet beslutninger om ambitionsniveauet. Lovforslaget indeholder bemyndigelser til at miljøministeren kan udforme supplerende regler, når forudsætningerne for dette foreligger, bl.a. i form af tekniske formater og metodiske standarder som resultat af komitéarbejdet.

1.2. Lovforslagets hovedindhold

Med lovforslaget præsenteres en ny lov om havstrategi, der danner rammerne for den danske retlige implementering af havstrategidirektivet.

Lovforslaget indeholder en pligt for miljøministeren til at udarbejde havstrategier, herunder basisanalyser, beskrivelse af god miljøtilstand, fastsættelse af miljømål og dertil knyttede indikatorer, overvågningsprogrammer og indsatsprogrammer. Lovforslaget beskriver nærmere kravene til havstrategiernes indhold og proceduren for udarbejdelsen. Lovforslaget indeholder endvidere en pligt for miljøministeren til at revidere havstrategiernes enkelte dele hvert sjette år.

Det foreslås i lovforslaget, at miljøministeren til enhver tid kan udarbejde ændringer af de enkelte dele af havstrategierne. Miljøministeren kan i øvrigt fastsætte nærmere regler om de enkelte dele af havstrategierne. Lovforslaget giver miljøministeren mulighed for at delegerede beføjelser, der er tillagt miljøministeren i lovforslaget. I praksis vil der ske delegation til By- og Landskabsstyrelsen. Lovforslaget giver regeringen mulighed for at indgå overenskomster med fremmede stater om fælles foranstaltninger til opfyldelse af lovens formål og forpligter miljøministeren til at fastsætte nærmere regler herom.

Det foreslås i lovforslaget, at miljøministeren kan fastsætte de regler, der er nødvendige for gennemførelsen af direktiver og beslutninger vedrørende forhold der er omfattet af lovforslaget.

Lovforslaget indeholder bestemmelser om høring af offentligheden og klagebestemmelser med klagevejledning.

Lovforslaget danner alene rammen for beskyttelsen af de danske havområder med henblik på at opnå eller opretholde god miljøtilstand. Det foreslås i lovforslaget at offentlige myndigheder ved udøvelsen af deres myndighedsopgaver er bundet af havstrategiernes enkelte dele. Det betyder, at myndighederne er forpligtet til at gennemføre tiltag, der er nødvendige for at opnå de fastsatte miljømål i havstrategierne. Det betyder også, at de offentlige myndigheder skal sikre sig det fornødne hjemmelsgrundlag i sektorlovgivningen, der muliggør indgriben i konkrete lovlige igangværende aktiviteter.

2. Baggrunden for lovforslaget

2.1 Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (Havstrategidirektivet)

Havstrategidirektivet skaber en samlet reguleringsmæssig ramme, som på den ene side skal sikre eller genoprette økosystemerne i havet og på den anden side sikre den fortsatte bæredygtige udnyttelse af havets ressourcer og tjenester. Havet er udsat for en række påvirkninger, som allerede i dele af de europæiske have truer strukturen og funktionerne af havets økosystemer. Det gælder bl.a. Nordsøen og Østersøen. Truslerne kommer fra en række aktiviteter, fx fiskeri og fiskeopdræt, olie- og gasudvinding, skibsfart, landbrug og udledninger af spildevand og miljøfarlige stoffer, og effekterne af disse forstærkes af klimaændringerne.

Havstrategidirektivet er den EU-retlige opfølgning af det 6. miljøhandlingsprogram fra 2001 og den tematiske strategi for beskyttelse af havmiljøet, som EU-Kommissionen fremlagde i 2002 (COM(2002)539). Dansk tilslutning til direktivet bygger på rammenotatet fra december 2006.

Havstrategidirektivet udgør desuden miljødimensionen i EU's maritime politik, jf. EU-Kommissionens blåbog (meddelelse) af 10. oktober 2007 KOM(2007) 575, om en integreret EU-havpolitik. Indtil videre er havstrategidirektivet den eneste retsakt, der indgår i opfølgningen på miljødelen af den maritime politik.

Direktivet er, ligesom Rådets direktiv 2000/60/EF om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (i det følgende benævnt "vandrammedirektivet"), Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (i det følgende benævnt "habitatdirektivet") og Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (i det følgende benævnt "fuglebeskyttelsesdirektivet"), et minimumsdirektiv, som tillader medlemslandene at gennemføre strengere foranstaltninger eller gennemføre dem tidligere end fastlagt i direktivet.

Direktivet indeholder en række af de samme elementer som indgår i miljømålsloven (Lovbekendtgørelse nr. 1028 af 20. oktober 2008 om miljømål mv. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder), som implementerer såvel vandrammedirektivet som dele af habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet. Disse direktiver omtales nærmere nedenfor i

kapitel 2.2.1. Proceduren for udarbejdelse af havstrategierne adskiller sig imidlertid på væsentlige punkter fra proceduren for udarbejdelse af vand- og Natura 2000-planerne.

Det langsigtede mål med havstrategidirektivet er at opnå en bæredygtig udvikling, hvor det sikres, at nutidige behov kan opfyldes uden at gå på kompromis med fremtidige generationers mulighed for at opfylde deres behov.

På EU-plan tager arbejdet afsæt i 3 sammenhængende forhold:

(1) Havet spiller en afgørende rolle for funktionen af jordens økosystemer, fx klima, vejr, vandkredsløb, føderessourcer og opretholdelse af biodiversitet.

(2) Natur og miljø i Europas have forringes hurtigt i disse år.

(3) Rammerne for forvaltningen af havene er utilstrækkelige.

2.1.1 Formålet med havstrategidirektivet

Direktivet etablerer en ramme inden for hvilken medlemslandene skal gennemføre de fornødne foranstaltninger for at opnå eller opretholde god miljøtilstand for havområder senest i 2020 og dermed bidrage til en bæredygtig udvikling, jf. direktivets artikel 1.

For at opfylde direktivets formål skal medlemslandene udarbejde og gennemføre havstrategier, der bygger på en økosystembaseret tilgang til en sammenhængende forvaltning af de menneskelige aktiviteter.

Havstrategierne skal således beskytte og forebygge forringelser af havmiljøet samt genoprette påvirkede marine økosystemer. Strategierne skal endvidere reducere og forebygge forurening. Det skal dermed sikres, at der ikke sker væsentlige påvirkninger af eller opstår risici for den marine biodiversitet, de marine økosystemer, menneskers sundhed eller den legitime, bæredygtige anvendelse af havet. Havstrategierne skal udvikles i sammenhæng med andre politikker, aftaler og lovbestemmelser vedr. det marine miljø.

2.1.2 Direktivets geografiske område

Det fremgår af direktivets artikel 2, at direktivet omfatter alle havområder fra basislinjen og ud til grænsen for den økonomiske zone, som er under EU-medlemslandenes overhøjhed eller jurisdiktion, herunder havbunden og undergrunden. Direktivet undtager dog lande og territorier nævnt i EF-traktatens bilag II. Heraf følger, at bl.a. det grønlandske havområde ikke reguleres af direktivet. Ifølge EF-traktatens art. 299 er traktaten ikke gældende for Færøerne, hvilket betyder, at direktivet heller ikke finder anvendelse i færøske farvande.

Direktivet opdeler havet i regioner således, at de danske havområder hører under hhv. Østersøen og det nordøstlige Atlanterhav, og således at Kattegat sammen med Nordsøen tilhører det nordøstlige Atlanterhav, jf. direktivets artikel 4. Havområderne kan yderligere opdeles i forbindelse med implementeringen af direktivet.

2.1.3 Havstrategierne – tidsfrister

Medlemslandene skal udarbejde havstrategier for deres havområder efter en nærmere fastlagt proces, som omfatter følgende elementer og tidsfrister:

15. juli 2010

- Gennemførelse af direktivet i national lovgivning, jf. direktivets artikel 26, stk. 1.
- Underretning af EU-Kommissionen om evt. underopdeling af havområderne. Opdelingen kan revideres frem til 15. juli 2012, jf. direktivets artikel 26, stk. 1 jf. artikel 4, stk. 2 in fine.
- Kriterier og metodiske standarder, som medlemslandene skal anvende ved fastlæggelsen af god miljøtilstand, fastlægges i komitéprocedure på basis af direktivets bilag, jf. direktivets artikel 9, stk. 3.

15. januar 2011

- Indberetning af nationale ansvarlige myndigheder til EU-Kommissionen, jf. direktivets artikel 7, stk. 1.

15. juli 2012

- Basisanalyser med beskrivelser og vurderinger af miljøtilstand og påvirkninger samt en socioøkonomisk analyse af havområdernes udnyttelse foreligger, jf. direktivets artikel 5, stk. 2, litra a, nr. i).
- Beskrivelser af god miljøtilstand foreligger, jf. direktivets artikel 5, stk. 2, litra a, nr. ii).
- Målmål med tilknyttede indikatorer fastlægges, jf. direktivets artikel 5, stk. 2, litra a, nr. iii).

31. december 2013

- Offentliggørelse af oplysninger om geografiske beskyttelsesforanstaltninger, som vil kunne indgå i indsatsprogrammerne, jf. direktivets artikel 13, stk. 6.
- Offentliggørelse af oplysninger om henvendelser til fællesskabet eller internationale samarbejdsorganer med henblik på vedtagelse af foranstaltninger på områder, der forvaltes af disse, jf. direktivets artikel 13, stk. 6.

15. juli 2014

- Opstilling og gennemførelse af overvågningsprogrammer, som er koordineret mellem havområderne, jf. direktivets artikel 5, stk. 2, litra a, nr. iv). Specifikationer og standardmetoder for overvågning og vurdering, der tager hensyn til eksisterende forpligtelser og sikrer sammenlignelighed, er i en tidligere fase vedtaget gennem komitéprocedure.

31. december 2015

- Udarbejdelse af indsatsprogrammer, jf. direktivets artikel 5, stk. 2, litra b, nr. i).

31. december 2016

- Iværksættelse af indsatsprogrammer, jf. direktivets artikel 5, stk. 2, litra b, nr. ii).

15. juli 2018

- Revision af basisanalyser, jf. direktivets artikel 17, stk. 2, litra a.
- Revision af beskrivelser af god miljøtilstand, jf. direktivets artikel 17, stk. 2, litra a.
- Revision af miljømål, jf. direktivets artikel 17, stk. 2, litra b.

15. juli 2020

- Revision af overvågningsprogrammer, jf. direktivets artikel 17, stk. 2, litra c.

31. december 2020

- Hovedmålsætningen om god miljøtilstand opnået, jf. direktivets artikel 1.

15. juli 2023

- EU-Kommissionen fremsætter de nødvendige forslag til revision af direktivet, jf. direktivets artikel 23.

2.1.4 Havstrategierne – forberedelse og indhold

Samlet består hver havstrategi af følgende elementer: (1) Basisanalyse, (2) beskrivelse af god miljøtilstand for det konkrete havområde, (3) målsætninger med tilhørende indikatorer, (4) overvågningsprogram, og (5) indsatsprogram, jf. direktivets artikel 5, stk. 2, litra a og b.

Direktivet indeholder en række bilag med nærmere specifikationer af forhold, der skal lægges til grund for udarbejdelsen af basisanalyser, beskrivelse af god miljøtilstand, fastsættelsen af miljømål, overvågningsprogrammer og indsatsprogrammer.

Alle bilagene kan ændres løbende i komitéprocedure som følge af den videnskabelige udvikling. Der kan endvidere i komitéprocedure fastlægges tekniske standarder og metoder til brug ved den praktiske anvendelse af bilagene ved udarbejdelsen af havstrategierne.

Listerne i direktivets bilag III, tabel 1 og bilag IV har vejledende karakter, hvilket betyder, at der kan prioriteres i listen, ligesom enkelte elementer vil kunne udelades, hvis en nærmere vurdering viser, at de ikke har betydning for natur og miljø i danske havområder. Der skal således foreligge en konkret begrundelse for at vælge ikke at beskæftige sig med elementer i listerne.

Komitéretsakter, hvori der fastlægges kriterier og metodiske standarder for elementerne i bilagene eller foretages ændringer som følge af den videnskabelige eller tekniske udvikling, vil have bindende virkning for Danmark.

2.1.5 Offentlighedens inddragelse

Direktivets bestemmelser i artikel 19 om offentlighedens inddragelse er ikke særlig detaljerede, hvilket giver medlemslandene frihed til at tilrettelægge processen efter det pågældende lands ønsker og traditioner.

2.1.6 Undtagelser fra miljømål

Direktivet indeholder i artikel 14. stk. 1 en bestemmelse, som tillader medlemslandene at fravige målsætningerne helt eller delvist, hvis opnåelsen af disse vanskeliggøres af (a) handlinger eller undladelser, som det pågældende medlemsland ikke er ansvarlig for, (b) naturlige grunde, (c) force majeure, (d) ændringer af havområdernes fysiske karakter på grund af overordnede samfundsinteresser, der tillægges større vægt end de negative miljøpåvirkninger eller (e) naturlige forhold, som umuliggør forbedringer af miljøtilstanden inden for tidsfristen. Der er endvidere i direktivets artikel 14 stk. 4 en særlig bestemmelse om, at en given foranstaltning ikke skal gennemføres, hvis der ikke er nogen væsentlig risiko for havmiljøet, eller omkostningerne er urimeligt høje i forhold til risikoen.

Det påhviler medlemslandene at dokumentere, at den pågældende fravigelse er berettiget. Det fremgår af direktivets artikel 14, stk. 2 at en fravigelse af hensyn til almenhedens interesser ikke vedvarende må udelukke eller hindre, at der opnås en god miljøtilstand i det pågældende havområde. Medlemslandene er i medfør af direktivets artikel 14, stk. 1, in fine endvidere forpligtet til at gennemføre passende ad hoc foranstaltninger, med henblik på fortsat at stille mod miljømålene, forebygge yderligere forringelser og begrænse de skadelige påvirkninger inden for hele den pågældende havregion eller i andre landes havområder.

Mulighederne for at undtage dele af havområder fritager således ikke medlemslandene fra at gennemføre arbejdet med samtlige elementer i havstrategierne. Situationer, hvor undtagelser bringes i anvendelse, skal beskrives i indsatsprogrammet for den pågældende del af havområdet. Havstrategien skal fortsat efterleves i de øvrige dele af havområdet.

Det fremgår af direktivets artikel 14, stk. 4, in fine, at EU-Kommissionen ved medlemslandenes anvendelse af undtagelser skal have forelagt begrundelse herfor, idet det sikres, at opnåelsen af en god miljøtilstand ikke permanent forhindres.

2.1.7 Geografiske beskyttelsesforanstaltninger

Direktivets artikel 13, stk. 4 fastsætter, at indsatsprogrammerne skal omfatte geografiske beskyttelsesforanstaltninger, som bidrager til etableringen af et sammenhængende, økologisk repræsentativt netværk af beskyttede havområder. Der henvises specifikt til habitatdirektivet, fuglebeskyttelsesdirektivet og til internationale aftaler om beskyttede havområder. Et eksempel på en international aftale er biodiversitetskonventionen, som indeholder en beslutning om etablering af et sammenhængende net af beskyttede områder på havet senest i 2012.

De geografiske beskyttelsesforanstaltninger, der fra dansk side forventes at indgå i indsatsprogrammerne, er de internationale naturbeskyttelsesområder. I forbindelse med den egentlige implementering af direktivet i 2015/2016 vil Miljøministeriet beslutte om andre typer

særlige beskyttelsesområder og foranstaltninger efter anden lovgivning, fx nationalparkloven eller naturbeskyttelsesloven kan indgå i foranstaltningerne.

2.1.8 Pilotprojekter

Det fremgår af direktivets artikel 5, stk. 3, at EU-Kommissionen på baggrund af en række landes enighed kan gennemføre havstrategierne tidligere og evt. med strengere foranstaltninger end, direktivet foreskriver. I denne forbindelse kan et havområde (eller dele heraf) gøres til pilotprojekt(er) som led i EU-Kommissionens biståelse af de pågældende medlemslandes gennemførelse af strategien. EU-Kommissionen har endnu ikke endeligt afklaret, hvad disse muligheder konkret indebærer.

2.1.9 Forholdet til ikke EU-aktører

Direktivet gælder for EU-medlemslandene og kan ikke gøres gældende for de tredjelande, som vi deler havregioner med, jf. direktivets artikel 28. I relation til de strategier, der dækker danske havområder, vil direktivet være udgangspunkt for et samarbejde med Rusland i Østersøområdet.

2.1.10 Rapportering til EU-Kommissionen

Medlemslandene skal løbende underrette EU-Kommissionen om de enkelte dele af havstrategierne. EU-Kommissionen skal på baggrund af denne information for hvert enkelt medlemsland vurdere om havstrategierne opfylder direktivet og kan i den forbindelse kræve yderligere oplysninger fra medlemsstaterne. Det fremgår af direktivets artikel 16, at EU-Kommissionen inden for 6 måneder efter modtagelse af underretning skal tilkendegive, om strategien opfylder kravene i direktivet og i givet fald vejlede medlemslandene om, hvilke ændringer EU-Kommissionen finder nødvendige i strategierne.

Medlemslandene skal i medfør af direktivets artikel 18 holde havstrategierne opdateret, revidere dem hvert 6. år og levere en interimrapport til EU-Kommissionen hvert 3. år.

EU-Kommissionen og Det Europæiske Miljøagentur (EEA) skal i medfør af direktivets artikel 19, stk. 3 have adgang og brugerrettigheder til de data, som strategierne bygger på samt til overvågningsprogrammernes data.

2.1.11 Komitéretsakter

Direktivet er et rammedirektiv, som gradvist vil blive udfyldt ved komitéretsakter, der udarbejdes efter forskriftsprocedurer med kontrol, jf. artikel 25.

En komitéretsakt udarbejdes af en komité (arbejdsgruppe) med deltagelse af repræsentanter fra medlemslandene, som er nedsat i henhold til direktivet.

2.2 Havstrategidirektivets sammenhæng med andre direktiver og internationale aftaler

Havstrategidirektivet udgør miljørøglens søjle i EU's maritime politik. Havstrategidirektivet skal primært ses i sammenhæng med habitatdirektivet, fuglebeskyttelsesdirektivet og vandrammedirektivet og

disses implementeringsprocesser. Direktivet skal også ses i sammenhæng med en række andre direktiver, særligt vandrammedirektivet, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF af 15. februar 2006 om forvaltning af badevandkvalitet (badevandsdirektivet), Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (byspildevandsdirektivet), direktivets artikel 13, stk. 2.

I forhold til den fælles EU politik giver havstrategidirektivets artikel 13, stk. 5 og 15 medlemslandene mulighed for at henvende sig til EU-Kommissionen angående løsningen af problemer, som medlemslandet eller en gruppe af medlemslande vurderer ikke kan løses ved nationale foranstaltninger. Et eksempel kan være problemstillinger på fiskeriområdet, som skal løses inden for EU's fælles fiskeripolitik. Mekanismen understøttes i betragtningerne 36 og 40.

Direktivet bygger endvidere på, at EU-landene skal samarbejde indbyrdes og med tredjelande om fælles havregioner og så vidt det er hensigtsmæssigt og praktisk muligt, at de udnytter eksisterende regionale institutionelle samarbejdsstrukturer, herunder strukturerne i de regionale havkonventioner, som omfatter de pågældende havområder, jf. direktivets artikel 5, stk. 2 og artikel 6, stk. 1 og 2. For Danmarks vedkommende er de relevante havkonventioner HELCOM (Helsinki-konventionen) for så vidt angår Østersøen, og OSPAR (Oslo-Paris Konventionen) for så vidt angår Nordsøen. Begge konventioners hovedformål er at forebygge forurening af de omfattede havområder.

2.2.1 Natura-2000-direktiverne og vandrammedirektivet

De tre vigtigste EF-direktiver, der sætter rammerne for beskyttelsen af arter, naturtyper og vandmiljø, er fuglebeskyttelsesdirektivet og habitatdirektivet, som tilsammen udgør de såkaldte Natura 2000-direktiver, samt vandrammedirektivet.

Fælles for disse direktiver er, at de opstiller bindende miljømål, enten i form af god miljøtilstand for vandområderne eller gunstig bevaringsstatus for naturtyper og arter, som ligger til grund for den nationale administration.

Mens vandrammedirektivet stiller krav om udarbejdelse af vandplaner, fremgår det af habitatdirektivet, at der skal iværksættes de fornødne bevaringsforanstaltninger. Dette gøres i Danmark gennem vandplaner og Natura 2000-planer.

Mens habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet beskytter visse arter og visse naturtyper, omfatter havstrategidirektivet hele det marine økosystem, og bygger på en helhedsopfattelse af økosystemet. Havstrategidirektivet omfatter således arter og natur som ikke er identificeret under Natura 2000-direktiverne.

Havstrategidirektivet omfatter dele af de kystvande, der er omfattet af vandrammedirektivet og som ligger på havsiden af basislinjen, dog kun for så vidt angår de aspekter af god miljøtilstand, der ikke er reguleret af vandrammedirektivet eller af anden EU-lovgivning.

2.2.2 De regionale og globale havkonventioner

Direktivet pålægger medlemslandene at bygge på de vurderinger og målsætninger, der allerede er aftalt inden for de regionale havkonventioner, fx ved udarbejdelsen af basisanalyser, overvågnings- og indsatsprogrammer og fastsættelse af miljømål, i det omfang det er praktisk muligt. For Danmarks vedkommende er de relevante regionale havkonventioner HELCOM (Helsinki-konventionen) for så vidt angår Østersøen, og OSPAR (Oslo-Paris Konventionen) for så vidt angår Nordsøen. Begge konventioners hovedformål er at forebygge forurening af de omfattede havområder. Relevante internationale konventioner er FN's biodiversitetskonvention og Konvention af 2. februar 1971 om vådområder af international betydning navnlig som levesteder for vandfugle (Ramsarkonventionen).

HELCOM har taget en række initiativer i relation til havstrategidirektivet, bl.a. Østersøaktionsplanen der skal føre til, at Østersøens forurening nedbringes til et acceptabelt niveau senest i 2021.

OSPAR har taget en række initiativer i relation til havstrategidirektivet, bl.a. udarbejdelse af en samlet miljøtilstandsrapport for konventionsområdet. Rapporten vil blive færdiggjort i 2010 og vil dermed understøtte de kontraherende parters basisanalyser.

På Biodiversitetskonventionens 6. partsmøde i april 2002 blev der truffet beslutning om at beskytte de mest værdifulde naturområder og om at fremme nationale og regionale biodiversitetsnetværk, herunder etableringen af et sammenhængende net af beskyttede områder på havet inden 2012. Denne beslutning er senere fulgt op med udarbejdelse af et sæt kriterier for udpegningen af de beskyttede områder. Danmarks bidrag til opfyldelsen af denne beslutning er de internationale naturbeskyttelsesområder (Natura 2000-områder) og den forvaltningsmæssige indsats der er knyttet hertil via vandplanerne og Natura 2000-planerne.

Ramsarområderne i Danmark ligger alle inden for eller er sammenfaldende med fuglebeskyttelsesområderne, der er udpeget i henhold til miljømålsloven. Natura 2000-planen opfylder Ramsarkonventionens forpligtelse til at beskytte områderne, hvorfor ramsarområderne ikke har selvstændig betydning i forhold til, men blot indgår i, Natura 2000-områderne.

3. Lovforslagets indhold

3.1 Myndigheder

Direktivet forpligter medlemslandene til at udpege den eller de myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelse af direktivet i sine havområder. Det er i lovforslaget foreslået, at miljøministeren varetager opgaverne i direktivet. Miljøministeren har til hensigt at delegerer til By- og Landskabsstyrelsen.

3.2 Havstrategier

Miljøministeren skal i henhold til lovforslagets § 1, stk. 2 udarbejde havstrategier for de danske havområder. Der vil som udgangspunkt blive udarbejdet havstrategier for de danske dele af Nordsøen og Østersøen. Beslutes det at opdele havområderne i mindre enheder, vil antallet og udformningen af havstrategierne tilpasses dette.

3.2.1 Basisanalyser

Direktivet anvender begrebet ”indledende vurdering”, hvor lovforslaget anvender begrebet ”basisanalyse”. Begrebet ”basisanalyse” er derfor anvendt i lovforslaget, og er blot et synonym til direktivets ”indledende vurdering”. Der er således ikke tilsigtet nogen forskel mellem de to betegnelser.

Første etape i arbejdet med havstrategierne er i medfør af lovforslagets § 5, udarbejdelsen af en basisanalyse bestående af beskrivelse og vurdering af (1) havområdernes egenskaber og nuværende miljøtilstand, herunder bl.a. de fysisk-kemiske egenskaber, habitattyper, biologiske egenskaber og hydromorfologi, (2) menneskelige aktiviteterets indvirkning på havområdet, og (3) en samfundsøkonomisk analyse af havområdernes udnyttelse, herunder omkostningerne ved en forringelse af havmiljøet.

Basisanalyserne er de bærende elementer i de fremtidige havstrategier. Alle efterfølgende dele af havstrategierne vil således hovedsageligt skulle baseres på den information, der bliver samlet og indarbejdet i basisanalyserne. Basisanalyserne skal være afsluttet senest 15. juli 2012 og skal revideres hvert sjette år.

Basisanalyserne vil hovedsageligt bygge på eksisterende data og information. På nogle områder vil der imidlertid være behov for at supplere datagrundlaget. Ved bedømmelse af dette behov, må der dels tages hensyn til direktivets indholdsmæssige krav, dels til det forhold, at basisanalyser og senere målsætninger og indsatsprogrammer, skal koordineres i de enkelte havområder. Det må således forudses, at der vil være behov for at indhente visse nye datasæt vedr. danske havområder for at kunne leve op til lovens krav, særligt for det åbne hav i Nordsøen. Der vil være behov for data om en række biologiske parametre, som ikke i dag indgår i de nationale overvågningsprogrammer, fx data om pelagiske habitater, fiskehabitater og toppredatorer. Der vil desuden være behov for indhentning af data, som allerede indsamles af de involverede sektorer om effekterne og omfanget af deres aktiviteter i forhold til havmiljøet, bl.a. til brug i den samfundsøkonomiske analyse.

3.2.2 Beskrivelse af god miljøtilstand og fastsættelse af miljømål

Det fremgår af lovforslagets §§ 6-7, at miljøministeren udarbejder beskrivelser af god miljøtilstand og fastsætter miljømål for de danske havområder. Det er således det enkelte medlemsland, der beskriver god miljøtilstand og fastsætter miljømålene. Det sker bl.a. på baggrund af mål og indsats fastlagt i vandrammedirektivet og i Natura 2000-direktiverne, forpligtelser i de regionale havkonventioner og Østersøaktionsplanen, samt målsætninger fastlagt efter aftale med de lande, som vi deler havregioner med. Det foreslås at ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om havstrategiernes enkelte dele, For så vidt angår miljømål, skal det særligt bemærkes at ministeren vil inddrage Folketingets politiske partier før bemyndigelsen vil blive udnyttet.

Fastsættelsen af miljømålene vil derfor ske i en trinvis proces over de næste år, hvor såvel de tekniske som de politiske forudsætninger for at fastsætte målene efterhånden afklares og forhandles med vore nabolande. En række nødvendige tekniske forudsætninger for beskrivelsen af god miljøtilstand fastlægges desuden i komitéproceduren.

Havstrategidirektivet indeholder ikke, som vandrammedirektivet, en egentlig interkalibrering, hvor måle- og vurderingsmetoder justeres, således at vurderingen af målopfyldelsen bliver sammenlignelig på tværs af EU's medlemslande. Direktivet forudsætter, at der tilstræbes en afstemning med de lande, som Danmark deler havregioner med.

3.2.3 Overvågningsprogrammer

Det fremgår af lovforslagets § 8, at miljøministeren udarbejder og gennemfører overvågningsprogrammer, som gør det muligt at følge udviklingen i havområdernes tilstand. Overvågningsprogrammerne skal være opstillet og igangsat senest 15. juli 2014.

Overvågningen skal sikre et overblik over havområdernes miljøtilstand og sammen med basisanalyserne danne grundlag for udarbejdelsen af de indsatsprogrammer, der skal sikre opfyldelse af miljømålene.

Overvågningsprogrammernes nærmere indhold vil blive fastlagt, når basisanalyserne er gennemført og målsætningerne fastsat. Der forventes endvidere en række komitéretsakter med specifikationer og standardmetoder for overvågning og vurdering. Endvidere vil der blive ført en række drøftelser med Danmarks nabolande, inden programmerne fastlægges med henblik på at etablere sammenhængende overvågningsprogrammer i de enkelte havområder. Når programmerne er fastlagt og EU-Kommissionen har vejledt omkring programmer, vil de være bindende i den forstand, at ændringer må ske efter aftale med disse parter.

3.2.4 Indsatsprogrammer

Det fremgår af lovforslagets § 9, at miljøministeren udarbejder indsatsprogrammer, som beskriver de foranstaltninger, der bedømmes nødvendige for at kunne nå de fastsatte mål. Indsatsprogrammerne skal være udarbejdet senest den 31. december 2015 og iværksat senest den 31. december 2016. Indsatsprogrammerne udarbejdes på baggrund af basisanalyserne og under anvendelse af specifikationerne i lovens bilag. Hertil kommer teknisk vejledning, som løbende vedtages i form af komitéretsakter.

Indsatsprogrammerne skal desuden bygge på foranstaltninger fastlagt i anden fællesskabslovgivning og national lovgivning. Som eksempel kan nævnes vandrammedirektivet, badevandsdirektivet og byspildevandsdirektivet, se hertil kapitel 2.2 ovenfor. Der skal endvidere tages hensyn til at forvaltningen af havet skal bidrage til en bæredygtig udvikling, og at der skal ske en afvejning i forhold til de samfundsøkonomiske hensyn. Det skal endvidere sikres, at foranstaltningerne er omkostningseffektive og teknisk gennemførlige, ligesom der skal foretages konsekvensanalyser, herunder cost-benefit analyser, inden nye foranstaltninger igangsættes.

Gennemførelse af de konkrete foranstaltninger i de forskellige sektorer, som kan blive indeholdt i indsatsprogrammerne, sker på grundlag af den relevante sektorlovgivning, fx fiskeriloven, havmiljøloven, miljøbeskyttelsesloven, naturbeskyttelsesloven, råstofloven eller undergrundsloven. Som udgangspunkt vurderes det, at eksisterende lovgivning er tilstrækkelig til at gennemføre indsatsprogrammerne. Dette vil dog blive nærmere vurderet i forbindelse med fastlæggelsen af de konkrete indsatsprogrammer.

3.2.5 Undtagelser fra miljømål

Lovforslaget indeholder i § 10 mulighed for at undtage dele af havområder fra kravet om opnåelse eller opretholdelse af god miljøtilstand. § 10, stk. 1 indeholder en udtømmende liste over, hvornår der kan ske undtagelse fra opnåelse af miljømål eller god miljøtilstand i dele af havområder.

Såfremt undtagelserne i § 10 anvendes skal begrundelsen herfor tydeligt fremgå af det pågældende områdes indsatsprogram og EU-kommissionen skal have forelagt begrundelse herfor.

Mulighederne for at undtage dele af havområder fra kravet om opnåelse eller opretholdelse af god miljøtilstand, fritager ikke fra at gennemføre arbejdet med samtlige elementer i havstrategierne. Situationer, hvor undtagelser bringes i anvendelse, skal beskrives i indsatsprogrammet for den pågældende del af havområdet. Havstrategien skal fortsat efterleves i de øvrige dele af havområdet.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 10.

3.2.6 Havstrategiernes retsvirkninger

Det foreslås i § 17 at offentlige myndigheder ved udøvelsen af deres opgaver i henhold til lovgivningen vil være forpligtiget af de enkelte dele af havstrategierne. Denne forpligtigelse indtræder, når de enkelte dele af havstrategierne er endeligt udarbejdet. Offentlige myndigheder vil således være forpligtet til at gennemføre de tiltag, der er nødvendige for at opnå de i havstrategierne fastsatte miljømål.

Nærværende lovforslag giver imidlertid ikke myndigheder hjemmel til at gribe ind i igangværende lovlige aktiviteter. Hjemlerne til sådanne indgreb skal findes eller tilvejebringes i de relevante sektorlove.

3.2.7 Offentlighedens inddragelse

Lovforslagets bestemmelser i §§ 11 og 12 om offentlighedens inddragelse er tilpasset dansk praksis.

Det foreslås i § 11, at miljøministeren offentliggør havstrategiernes enkelte dele i forbindelse med offentlig høring. Offentliggørelsen indebærer, at materialet bl.a. vil blive gjort tilgængeligt på Miljøministeriets hjemmeside, biblioteker eller lignende.

Lovforslagets § 11, stk. 2 sikrer desuden, at statslige myndigheder, hvis interesser berøres, får tilsendt eksemplarer af det offentliggjorte materiale.

Høringsfristen foreslås i § 11, stk. 3 sat til 8 uger for hver af de enkelte dele af havstrategierne.

3.2.8 Administrative bestemmelser og klageadgang

Lovforslaget bemyndiger i §§ 14 og 15 miljøministeren til at fastsætte nærmere regler om udformningen af havstrategiernes enkelte dele, havstrategiernes retsvirkninger og til at foretage ændringer i lovens bilag. Miljøministeren forventes at delegere til By- og Landskabsstyrelsen.

Lovforslaget indeholder desuden i §§ 18-21 bestemmelser om klageadgang for så vidt angår spørgsmål om tilvejebringelse af havstrategier.

Det foreslås i § 23, at loven træder i kraft den 15. juli 2010, hvilket er den frist, som havstrategidirektivet sætter for gennemførelsen af direktivet i den nationale lovgivning.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indeholder regler om tilvejebringelse af havstrategierne, herunder basisanalyser, miljømål, beskrivelse af god miljøtilstand, overvågningsprogrammer og indsatsprogrammer. De økonomiske konsekvenser, der er beskrevet for lovforslaget, vedrører derfor alene udgifterne til dette, mens der ikke er taget stilling til de økonomiske konsekvenser af realiseringen af havstrategierne, herunder særligt indsatsprogrammerne.

Det vurderes således, at det på nuværende tidspunkt ikke er muligt at fremkomme med konsoliderede beregninger over de statsfinansielle, erhvervsøkonomiske eller samfundsøkonomiske konsekvenser af havstrategierne, idet en række forhold af betydning herfor først vil blive afklaret i de kommende år.

4.1 Staten

Statens udgifter til gennemførelse af loven er skønnet i form af antal årsværk og de samlede driftsudgifter frem til og med 2016. De skønnede årsværk anvendes til lovforberedelse, udredning, analyse, kortlægning af den nuværende miljøtilstand, samfundsøkonomiske analyser mv., samt til den efterfølgende fastsættelse af miljømål, udarbejdelse af indsatsprogrammer og overvågningsprogrammer mv.

I driftsfasen efter 2016, hvor den samlede havstrategi skal være i funktion, vurderes det, at der er behov for 2-3 årsværk til den administrative gennemførelse af indsatsprogrammerne, heraf 1 årsværk til drift af overvågningsprogrammer og 6 mio. kr. pr. år fra og med 2014 til de supplerende overvågningsaktiviteter, som en del af det nationale overvågningsprogram.

Arbejdsopgaver	Estimeret antal årsværk og samlede driftsudgifter i perioden frem til 2016
Retlig implementering og løbende administration af loven (2010), tilstandsanalyse af det marine økosystem samt kortlægning af menneskeskabte påvirkninger og samfundsøkonomisk analyse (2012)	8 årsværk
Fastlæggelse af kriterier for god miljøtilstand (2012)	11 mio. kr. til konsulentydelse
Fastsættelse af miljømål (2012)	
Udvikling og etablering af overvågningsprogram (2014), fagligt arbejde og administration	3 årsværk og 1 mio. kr. til konsulentydelse
Opstilling af indsatsprogram til at opnå målene (2015)	3,5 årsværk
Drift af overvågningsprogram fra 2014 (supplerende aktiviteter i forhold til eksisterende programmer)	1 årsværk pr. år og 6 mio. kr. pr. år (fra og med 2014)

Årsværk til gennemførelse af indsatsprogrammerne, som ligger efter 2016 og derfor ikke indgår i ovennævnte skøn, vil indgå i de administrative myndigheders løbende administration af de pågældende sektorer.

Herudover kan der blive tale om et fald i statens indtægter fra olieproduktion, hvis øgede miljøkrav medfører reduceret produktion. Dette kan med stor usikkerhed skønnes til i størrelsesordenen 230 mio. kr. pr. år, sandsynligvis dog noget mindre.

4.2 Kommuner og regioner

Kommunerne og regionerne har som udgangspunkt ingen myndighedsopgaver på havet og lovforslaget vil derfor ikke medføre omkostninger for dem.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Det er Miljøministeriets bedømmelse, at havstrategierne først og fremmest vil kunne få betydning for aktiviteter på havet, herunder eksempelvis skibsfart, fiskeri, offshoreanlæg, vindmøller, turisme, råstofindvinding, kabel- og rørlægning samt anlægsarbejder.

De rent proceduremæssige aktiviteter, der følger af lovforslaget, vurderes ikke i sig selv at give økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet det alene er myndighederne (staten), der pålægges opgaver med udarbejdelsen af havstrategier.

6. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget danner grundlag for en samlet forvaltning af natur- og miljøbeskyttelse på havet. Lovforslaget supplerer miljømålsloven (implementeringen af habitatdirektivet, fuglebeskyttelsesdirektivet og vandrammedirektivet) således at hele vandkredsløbet nu er dækket af fælles EU-regler. Lovforslaget er et væsentligt bidrag til sikring af biodiversiteten, og derfor have en positiv effekt på miljøet.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategidirektivet), (*EU-Tidende nr. L 164 af 25/06/2008 s. 0019 - 0040*).

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Advokatrådet, Beredskabsstyrelsen, Bilfærgernes Rederiforening, Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Miljøundersøgelser, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Amatørfiskerforening af 1978, Dansk Energi, Dansk Energi Brancheforening, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Grus og Sten Industri, Dansk Industri, Dansk Kano og Kajakforbund, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Sejlunion, Dansk Sportsdykkerforening, Dansk Transport og Logistik, Danske Havne, Danske Maritime, Danske Regioner, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), Det økologiske råd og selskab, DONG, Elsam, Energi E2, ENERGINET.DK, Energistyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering, Foreningen af danske ral- og sandsugere, Foreningen af Danske Privathavne, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Friluftsrådet, Green Network, Greenpeace Danmark, KL, Kyst, Land & Fjord, Københavns Havn, Københavns Kommune – Miljøkontrollen, Landsforeningen Levende Hav, Mærskolie & Gas A/S, NOAH, NSOC-DK, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Rederiforeningen af 1895, Rederiforeningen for mindre skibe, Sund & Bælt, Søfartsstyrelsen, Vadehavssamarbejdet, Vattenfall, Verdensnaturfonden og Visit Danmark.

9. Sammenfattende skema

Skemaet referer til mulige, kommende konsekvenser af gennemførelsen af havstrategierne.

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for Stat, regioner og kommuner:	Ingen	Kommuner og regioner: Ingen Staten: < 230 mio. kr.
Administrative konsekvenser for Stat, regioner og kommuner:	Ingen	Kommuner og regioner: Ingen Staten: 20 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne.	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ja	Nej
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører Havstrategidirektivet.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser:

Kapitel 1

Til § 1

Ved loven gennemføres Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet), (*EU-Tidende 2008 nr. L 164, side 19*).

Bestemmelsen gennemfører havstrategidirektivets artikel 1.

Bestemmelsens stk. 1 fastsætter, at lovens formål er at fastlægge rammer (havstrategier) for beskyttelsen af de danske farvande med henblik på at opnå eller opretholde en god miljøtilstand i havmiljøet. I henhold til direktivet er det målsætningen, at god miljøtilstand skal være opnået senest i år 2020.

Det fremgår af stk. 2, at miljøministeren udarbejder havstrategier for at beskytte, bevare og forebygge forringelse af havmiljøet og, hvor det er muligt, genoprette marine økosystemer i områder, hvor de er blevet negativt påvirket. Havstrategierne skal endvidere forebygge og reducere tilførsler i havmiljøet med henblik på gradvis at udfase forureningen, og sikre, at der ikke er nogen væsentlige virkninger på eller risici for havets biodiversitet, de marine økosystemer, menneskers sundhed eller legitime anvendelser af havet.

Forurening er i direktivet defineret således: ”direkte eller indirekte udledning i havmiljøet af stoffer eller energi som følge af menneskelig aktivitet, herunder menneskeskabt undervandsstøj, der forårsager eller må forventes at forårsage skadevirkninger på de levende ressourcer og marine økosystemer, herunder tab af biodiversitet, farer for menneskers sundhed, hindringer for marine aktiviteter, herunder fiskeri, turisme, fritidsaktiviteter og anden legitim anvendelse af havet, forringelse af havvandets brugsværdi og ødelæggelse af herlighedsværdier eller generelt forringelse af den bæredygtige udnyttelse af havets goder og ydelser.”

Havstrategierne bliver til på baggrund af en økosystembaseret tilgang til forvaltning af menneskelige aktiviteter. Det vil med andre ord sige en helhedsorienteret forvaltning af menneskelige aktiviteter, som bygger på den bedste tilgængelige viden om økosystemet og dets dynamik. Havstrategierne skal sikre, at det samlede pres fra menneskelige aktiviteter holdes inden for niveauer, der er forenelige med opnåelsen af en god miljøtilstand, og at de marine økosystemers evne til at håndtere menneskeskabte forandringer ikke bringes i fare, samtidig med at en bæredygtig udnyttelse af havets goder og ydelser muliggøres.

Alle dele af de marine økosystemer (naturtyper, arter, fysiske strukturer, vandkvalitet mv.) falder således inden for lovens område, ligesom loven omfatter alle menneskelige udnyttelser og påvirkninger af økosystemerne.

Senest den 15. januar 2011 forelægges EU-Kommissionen en liste over den eller de ansvarlige myndigheder for gennemførelsen af direktivet i dansk ret. Enhver ændring af denne liste skal

meddeles EU-Kommissionen senest seks måneder efter at en sådan ændring er trådt i kraft. I Danmark er den ansvarlige myndighed Miljøministeriet.

Til § 2

Bestemmelsen gennemfører havstrategidirektivets artikel 2 og 3.

Bestemmelsen i stk. 1 fastsætter lovens anvendelsesområde. Det foreslås, at loven finder anvendelse for dansk søterritorium og ud til grænsen for den eksklusive økonomiske zone (op til 200 sømil fra basislinjen; 1 sømil er 1,852 km), jf. lov om afgrænsning af søterritoriet (lov nr. 200 af 7. april 1999) og lov om eksklusive økonomiske zoner (lov nr. 411 af 22. maj 1996).

Efter bestemmelsen i stk. 2, finder loven dog ikke anvendelse på havområder, der strækker sig ud til 1 sømil uden for basislinjen, i det omfang de er omfattet af lov om miljømål mv. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven).

I henhold til miljømålsloven gennemføres der fx vandplanlægning, der dækker ud til 1 sømil på havsiden af basislinjen for den økologiske tilstand og ud til 12 sømil fra basislinjen for den kemiske tilstand og Natura 2000-planlægning for de internationale naturbeskyttelsesområder på hele havområdet.

De af denne lov dækkede havområder er anført i bilag 1.

Det foreslås i stk. 3, at loven ikke finder anvendelse på aktiviteter, der alene tjener forsvarsformål eller den nationale sikkerhed. Det forudsættes dog, at Forsvarsministeriet, for så vidt det er rimeligt og praktisk muligt, vil sikre, at sådanne aktiviteter gennemføres på en måde, der er forenelig med målsætningen om god miljøtilstand i denne lov.

Kapitel 2

Til § 3

Bestemmelsen gennemfører havstrategidirektivets artikel 4 og 5.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at miljøministeren skal udarbejde havstrategier for de danske havområder i Nordsøen, herunder Kattegat, og Østersøen.

I stk. 2 foreslås, at havområderne kan underopdeles. Dette kan gøres for at lette udarbejdelsen af havstrategierne. Underopdeling af havområder kan have betydning i forhold til opnåelsen af ”god miljøtilstand” (se definitionen af god miljøtilstand i bemærkningerne til lovens § 6). Underopdeles havområderne skal der udarbejdes en havstrategi for hvert underopdelt havområde. Kommissionen skal informeres om en eventuel underopdeling.

Alle dele af havstrategierne skal udarbejdes uanset, at disse eventuelt ikke fører til konkrete foranstaltninger. Havstrategiernes enkelte dele skal således betragtes som det nødvendige grundlag for beslutninger om, hvorvidt der skal gennemføres foranstaltninger.

I stk. 3 foreslås det, at havstrategierne skal koordineres med de lande, som Danmark deler havregioner med. I praksis vil samarbejdet ske via EU-systemet, OSPAR (Nordsølandene), HELCOM (Østersølandene) og bilateralt. Det bestræbes ved denne koordinering at sikre, at a) der anvendes samme vurderingsmetoder i den enkelte havregion og b) der tages hensyn til grænseoverskridende påvirkninger og forhold.

Ved havregion forstås et geografisk afgrænset område, som fx Østersøen i sin helhed. I modsætning hertil udgør et havområde blot et enkelt lands territorialt afgrænsede del af en større havregion. Til sammen udgør alle østersølandenes havområder således havregionen Østersøen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 2, hvoraf det fremgår, hvordan de danske havområders ydre grænse fastlægges.

Til § 4

Bestemmelsen gennemfører havstrategidirektivets artikel 5.

En havstrategi består af fem elementer: En basisanalyse, en beskrivelse af god miljøtilstand, fastsættelse af miljømål og dertil knyttede indikatorer, overvågningsprogram og indsatsprogram. Der henvises til de almindelige bemærkninger, kapitel 3.2.

Til § 5

Bestemmelsen gennemfører havstrategidirektivets artikel 8.

Bestemmelsen indeholder de overordnede krav til indholdet i basisanalyserne. Formålet med basisanalyserne er at skabe et systematisk overblik over havområdernes tilstand og de menneskelige påvirkninger af disse, således at de efterfølgende beslutninger om fastsættelse af målsætninger og indsatsprogrammer kan bygge på et oplyst grundlag.

Det foreslås i nr. 1, 2 og 3, at basisanalyserne bl.a. skal omfatte vandområdernes egenskaber og nuværende miljøtilstand, væsentlige belastninger og udviklingstendenser i disse, kumulative effekter af påvirkningerne og en samfundsøkonomisk analyse af havområdernes udnyttelse samt omkostningerne ved en forringelse af havmiljøet.

Basisanalyserne skal mere specifikt inddrage de elementer, der er opført i bilag 2. Listen omfatter en række elementer til beskrivelse af havområdernes fysisk-kemiske egenskaber, habitattyper, biologiske egenskaber, hydromorfologi, og belastninger og påvirkninger fra menneskelige aktiviteter.

Basisanalyserne vil trække på de basisanalyser, der er udarbejdet i henhold til miljømålslovens bestemmelser som grundlag for vand- og Natura 2000-planlægningen, og på analyser foretaget inden for rammerne af de relevante regionale havkonventioner (OSPAR og HELCOM) eller andre samarbejdsorganer med henblik på en samlet vurdering af havmiljøets tilstand og påvirkningerne af dette. Det forventes således, at en del af basisanalyserne vil blive udarbejdet i regionalt samarbejde.

Basisanalyserne skal foreligge senest den 15. juli 2012.

Til § 6

Bestemmelsen gennemfører havstrategidirektivets artikel 9.

Miljøministeren skal ifølge bestemmelsen udarbejde beskrivelser af den tilstand, som danske havområder i Østersøen og Nordsøen skal opnå eller opretholde, for at leve op til direktivets krav om god miljøtilstand. Beskrivelsen skal bygge på de gennemførte basisanalyser og omfatte de vejledende karakteristika, der fremgår af bilag 3.

Beskrivelsen af god miljøtilstand skal desuden inddrage de elementer, der indgår i de vejledende lister i bilag 2.

Ved god miljøtilstand forstås i denne lov havområdernes miljøtilstand, når de giver økologisk mangfoldige og dynamiske oceaner og have, der er rene, sunde og produktive inden for rammerne af deres naturlige vilkår, og havmiljøet udnyttes på et bæredygtigt niveau, så nuværende og fremtidige generationers muligheder for anvendelse og aktiviteter sikres, dvs.:

1) at de enkelte marine økosystemers struktur, funktion og processer samt de dermed forbundne fysiografiske, geografiske, geologiske og klimatiske faktorer tillader disse økosystemer at fungere i fuldt omfang og bevare deres modstandsdygtighed over for menneskeskabte miljøforandringer.

Marine arter og habitater beskyttes, at menneskeskabt nedgang i biodiversiteten forebygges, og at de forskellige biologiske komponenter fungerer i indbyrdes balance.

2) at økosystemernes hydromorfologiske, fysiske og kemiske egenskaber, herunder dem, der skyldes menneskelige aktiviteter i det pågældende område, understøtter ovennævnte økosystemer, og at menneskeskabte tilførsler af stoffer og energi, herunder støj, i havmiljøet ikke skaber forureningsvirkninger.

De elementer, der er anført i bilag 2, tabel 1, og som omfatter de fysisk-kemiske egenskaber, habitattyper, biologiske egenskaber og hydromorfologi, skal inddrages i beskrivelserne. Desuden skal belastninger og påvirkninger fra menneskelige aktiviteter i Østersøen og Nordsøen inddrages under hensyntagen til bilag 2, tabel 2.

Den praktiske udførelse af opgaven med at beskrive god miljøtilstand, bygger bl.a. på kriterier og metodiske standarder, som udformes i komitéretsakter frem til 15. juli 2010, og som skaber en koordineret forståelse mellem landene af elementerne i bilag 2 og 3.

EU-Kommissionen skal underrettes om basisanalyserne, jf. § 5, og om beskrivelsen af god miljøtilstand, jf. § 6, senest 3 måneder efter færdiggørelsen af beskrivelsen af god miljøtilstand.

Beskrivelserne af god miljøtilstand skal foreligge senest den 15. juli 2012.

Til § 7

Bestemmelsen gennemfører havstrategidirektivets artikel 10.

Ifølge bestemmelsen i stk. 1 skal miljøministeren fastsætte miljømål med dertil knyttede indikatorer for de danske havområder.

Miljømålene og de tilknyttede indikatorer skal fastsættes med sigte på at opnå god miljøtilstand i havmiljøet, og fastsættelse skal bygge på basisanalyserne og elementerne i bilag 2, tabel 2, og i bilag 4.

Ved miljømål forstås i denne lov en kvalitativ eller kvantitativ beskrivelse af den ønskede tilstand for de forskellige komponenter af, samt belastningerne og påvirkningerne af, havområderne.

I stk. 2 foreslås det, at der ved fastsættelsen af miljømål og indikatorer skal tages hensyn til miljømål, der er fastsat efter anden lovgivning. De miljømål, der først og fremmest tænkes på i denne sammenhæng, er målene i vandrammedirektivet, habitatdirektivet, fuglebeskyttelsesdirektivet. Ministeren kan også tage hensyn til miljømål, der er fastlagt i f.eks. de regionale havkonventioner, i Østersøaktionsplanen, EU's Østersøstrategi og i IMO i det omfang det er hensigtsmæssigt og praktisk muligt. Det skal sikres, at målene er forenelige, og at der i videst muligt omfang tages hensyn til relevante grænseoverskridende påvirkninger.

EU-Kommissionen skal underrettes om miljømålene senest 3 måneder efter fastsættelsen.

Miljømålene skal være fastsat senest den 15. juli 2012.

Til § 8

Bestemmelsen gennemfører havstrategidirektivets artikel 11.

I medfør af bestemmelsen skal miljøministeren opstille og gennemføre overvågningsprogrammer med henblik på en løbende vurdering af og regelmæssig ajourføring af miljømålene.

Overvågningsprogrammerne skal bygge på basisanalyserne, miljømålene og bilag 2 og 5. Overvågningsprogrammerne skal muliggøre en løbende vurdering af miljøtilstanden i de danske havområder. Overvågningsprogrammerne vil blive koordineret med overvågningsaktiviteter, der gennemføres af hensyn til vandrammedirektivet, habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet, og afstemt med de fælles overvågningsprincipper, der bl.a. er aftalt i OSPAR og HELCOM. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, kapitel 2.2.

Ved tilrettelæggelsen og gennemførelsen af overvågningsprogrammerne skal der tages hensyn til relevante grænseoverskridende påvirkninger og forhold. Det skal yderligere sikres, at overvågningsprogrammerne er indbyrdes forenelige inden for hver havregion.

EU-Kommissionen skal underrettes om overvågningsprogrammerne senest 3 måneder efter de er udarbejdet.

Overvågningsprogrammerne opstilles og gennemføres senest den 15. juli 2014.

Til § 9

Bestemmelsen gennemfører havstrategidirektivets artikel 13.

I medfør af bestemmelsens stk. 1 skal miljøministeren udarbejde indsatsprogrammer, som indeholder de foranstaltninger, der skal gennemføres med henblik på at opnå eller fastholde god miljøtilstand i de danske havområder.

Indsatsprogrammerne skal bygge på basisanalyserne og på bilag 2 og 6, som indeholder en liste med forhold, der skal tages i betragtning ved fastlæggelsen af indsatsprogrammerne. Listen i bilag 6 angiver, at indsatsprogrammerne bl.a. skal forholde sig til foranstaltninger vedr. det tilladte niveau for menneskelige aktiviteter, det tilladte niveau af forstyrrelse, aktiviteterets placering i tid og rum, skadesbegrænsning, genopretning og inddragelse af interessenter.

Indsatsprogrammerne skal udarbejdes inden udgangen af 2015 og iværksættes inden udgangen af 2016. Tidsrummet fra fremlæggelsen af basisanalyser og målsætninger i 2012 og frem til iværksættelsen af indsatsprogrammet vil blive brugt til at sikre, at programmerne indeholder omkostningseffektive virkemidler, herunder sikre tilslutning fra de involverede brancher, og til at sikre koordinationen med de lande, som Danmark deler havregioner med.

Indsatsprogrammerne skal angive, hvordan foranstaltningerne gennemføres, og hvordan de bidrager til opfyldelse af miljømålene. Det er for at skabe den bedst mulige sammenhæng mellem mål og indsatser. Det kan endvidere specificeres hvem, der skal gennemføre de respektive foranstaltninger.

Det skal sikres, at foranstaltningerne er omkostningseffektive og teknisk gennemførlige, og at der foretager konsekvensanalyser, herunder cost-benefit-analyser, inden nye foranstaltninger indføres.

Indsatsprogrammerne skal i medfør af stk. 2 omfatte geografiske beskyttelsesforanstaltninger, der bidrager til sammenhængende og repræsentative net af beskyttede havområder og i tilstrækkelig grad dækker mangfoldigheden i de enkelte økosystemer. Der tænkes særligt på, at indsatsprogrammerne skal indarbejde bidragene til naturbeskyttelsen fra eksisterende beskyttelsesområder. Sådanne områder omfatter bl.a. de internationale naturbeskyttelsesområder i henhold til habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet, og beskyttede havområder, som er fastlagt af EU eller de berørte EU-medlemsstater, inden for rammerne af internationale aftaler, som de er part i.

De geografiske beskyttelsesforanstaltninger, der fra dansk side forventes at indgå i indsatsprogrammerne, er først og fremmest de internationale naturbeskyttelsesområder. I forbindelse med den egentlige implementering af direktivet i 2015/2016 vil Miljøministeriet beslutte om andre typer særlige beskyttelsesområder og foranstaltninger efter anden lovgivning, fx nationalparkloven eller naturbeskyttelsesloven kan indgå i foranstaltningerne.

Hvis forvaltningen af en menneskelig aktivitet på fællesskabsplan eller internationalt plan kan forventes at have væsentlig indvirkning på havmiljøet, navnlig i de områder, der er omhandlet i stk. 2, henvender de danske myndigheder sig til de relevante udenlandske myndigheder eller den berørte internationale organisation med henblik på at få behandlet og evt. vedtaget foranstaltninger, der kan være nødvendige for at opfylde direktivets mål og derved gøre det muligt at opretholde eller i et relevant omfang genoprette økosystemernes integritet, struktur og funktion.

EU-Kommissionen og andre berørte lande underrettes om indsatsprogrammerne senest 3 måneder efter at de er udarbejdet.

Til § 10

Bestemmelsen gennemfører havstrategidirektivets artikel 14, stk. 1, 14, stk. 2 og 14, stk. 3.

Bestemmelsen i stk. 1 fastslår, at såfremt miljømålene eller den gode miljøtilstand ikke kan opnås på trods af de foranstaltninger, der er fastlagt i indsatsprogrammerne, skal det specifikt fremgå af indsatsprogrammerne, at dele af et havområde ikke kan opfylde de fastlagte miljømål eller den gode miljøtilstand.

Bestemmelsen i stk. 1 indeholder en udtømmende liste over, hvornår der kan ske undtagelse fra opnåelse af miljømål eller god miljøtilstand i dele af havområder.

Det foreslås i stk. 1, nr. 1, at et medlemsland ikke kan være forpligtet til at opnå målene, hvis dette skyldes andre landes manglende indsats eller andre forhold som danske myndigheder ikke er ansvarlige for.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, henviser til naturlige årsager, som forhindrer opfyldelse af målsætningerne. Det kan fx være helt særlige vejrfænomener eller klimaændringer.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 3, er en force majeure situation, som kan opstå fx ved katastrofeshændelser i form af skibsforslis, terrorangreb, sabotage, el. lign.

Endelig tager stk. 1, nr. 4, sigte på fx større anlægsarbejder i form af brobyggerier eller opstilling af vindmølleparker, hvor det i det mindste i en anlægsperiode kan være vanskeligt at leve op til miljømålene. Det antages imidlertid, at der normalt vil blive stillet krav om, at påvirkningerne fra sådanne anlæg ikke påvirker muligheden for at opnå målsætningen om god miljøtilstand på længere sigt.

Ud over de i stk. 1 nævnte tilfælde indeholder stk. 2 mulighed for, at indsatsprogrammerne kan beskrive dele af havområder, hvor naturlige forhold ikke tillader opfyldelse af målsætningerne inden for tidsfristen. Bestemmelsen lægger vægt på, at der er tale om udsættelse af målopfyldelsen til et senere tidspunkt. Det kan eksempelvis være en situation, hvor den tid det tager at udskifte vandet i et havområde er så lang, at det ikke er muligt at opnå god miljøtilstand inden den fastlagte frist.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 3, at såfremt undtagelse anvendes skal EU-Kommissionen have forelagt indsatsprogrammet for det pågældende område inden vedtagelsen heraf. Indsatsprogrammet skal indeholde en begrundelse for anvendelsen af undtagelser. Denne begrundelse skal bl.a. indeholde hensyn til følgerne for de lande, der grænser op til de danske havområder.

I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, nr. 4, skal det sikres, at ændringerne eller forandringerne ikke vedvarende udelukker eller hindrer, at der opnås en god miljøtilstand i Nordsøen og Østersøen eller i andre EU-medlemsstaters havområder.

Kapitel 3

Til § 11

Bestemmelsen gennemfører dele af havstrategidirektivets artikel 19.

Bestemmelsen i stk. 1 pålægger miljøministeren at offentliggøre forslag til havstrategiernes forskellige dele. Dette vil ske ved, at materialet fx offentliggøres på Miljøministeriets hjemmeside, hvor der samtidig gives oplysninger om indsigelsesfrist(er) og praktisk vejledning omkring afgivelse af indsigelser eller høringssvar.

Forslagene skal være offentligt tilgængelige, hvilket betyder, at der skal være adgang til at læse dem, fx på Miljøministeriets hjemmeside, på biblioteker eller lignende. Dokumenter skal også kunne udleveres.

I stk. 2 sikres det, at offentlige myndigheder, hvis interesser berøres, orienteres direkte om forslagene til havstrategier.

Fristen for fremsættelse af indsigelser ansættes i stk. 3 til 8 uger fra det enkelte forslags offentliggørelse.

Senest seks måneder efter, at de data og oplysninger, der er opnået ved basisanalyserne og gennem overvågningsprogrammerne, er blevet tilgængelige, stiller Miljøministeriet disse data og oplysninger til rådighed for Det Europæiske Miljøagentur.

Til § 12

Bestemmelsen gennemfører dele af havstrategidirektivets artikel 19.

Efter stk. 1 skal miljøministeren træffe afgørelser om havstrategierne efter fristen i § 11, stk. 3 udløber.

I stk. 2 forslås det, at hvis der i forbindelse med afgørelser foretages ændringer i havstrategiernes enkelte dele, som på væsentlig måde berører andre myndigheder eller borgere end dem, der gennem høringen har foranlediget ændringen, vil den pågældende del af havstrategien ikke blive færdiggjort før den berørte pågældende har haft lejlighed til at udtale sig.

Ministerens skal efter stk. 3 offentliggøre enkelte dele af de endelige havstrategier. Der skal i den forbindelse gives klagevejledning. Afgørelserne skal være offentligt tilgængelige, hvilket betyder, at der skal være adgang til at læse dem, fx på Miljøministeriets hjemmeside, på biblioteker eller lignende. Dokumenter skal også kunne udleveres.

Kapitel 4

Til § 13

Bestemmelsen gennemfører havstrategidirektivets artikel 17.

I stk. 1 bestemmes det, at havstrategierne skal revideres hvert sjette år.

Det foreslås i stk. 2, at der til enhver tid vil kunne udarbejdes ændringer af havstrategiernes enkelte dele. Denne mulighed vil fx kunne anvendes i § 10-tilfælde eller for at tilpasse havstrategierne fx til nye videnskabelige oplysninger.

Ved ændringernes udarbejdelse og vedtagelse angiver stk. 3, at reglerne i §§ 11 og 12 anvendes.

EU-Kommissionen, de berørte regionale havkonventioner (HELCOM og OSPAR) og de berørte medlemsstater underrettes om revisionerne senest tre måneder efter offentliggørelsen.

Kapitel 5

Til § 14

Miljøministeren kan efter stk. 1 bemyndige en styrelse i Miljøministeret eller en anden statslig myndighed til at udøve beføjelser, som er tillagt ministeren i denne lov.

Adgangen til at påklage afgørelser, som er truffet i forbindelse med bemyndigelse efter stk. 1, kan ministeren efter stk. 2 fastsætte nærmere regler om. Herunder også at afgørelsen ikke skal kunne påklages.

Ministeren kan efter stk. 3 fastsætte nærmere regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed bliver bemyndiget til at udøve efter stk. 1.

Til § 15

Ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om de enkelte dele af havstrategierne, dvs. basisanalyser, beskrivelse af god miljøtilstand, fastsættelse af miljømål med tilhørende indikatorer, overvågningsprogrammer og indsatsprogrammer.

Bestemmelsen vil blive anvendt til at gennemføre komitéretsakter om analysemetoder, metodiske standarder eller andre tekniske forudsætninger, som skal lægges til grund for de enkelte dele af havstrategierne bl.a. med henblik på at koordinere og samordne havstrategierne inden for og mellem de enkelte havområder. Bestemmelsen vil endvidere blive anvendt til evt. at formalisere aftaler om gennemførelse af overvågningsprogrammerne, herunder aftaler med leverandører af data til overvågningsprogrammerne.

Til § 16

Bestemmelsens stk. 1 og 2 gennemfører havstrategidirektivets artikel 16, stk. 2.

Det foreslås i stk. 1, at regeringen kan indgå overenskomster med fremmede stater om fælles foranstaltninger til opfyldelse af lovens formål. Her tænkes på de omkringliggende lande som fx Tyskland, UK, Norge, Sverige, Polen og Rusland.

Stk. 2, indeholder hjemmel til at fastsætte regler for at opfylde internationale aftaler, herunder aftaler, der indgås inden for rammerne af de regionale havkonventioner (HELCOM og OSPAR).

Bestemmelsens stk. 3 gennemfører havstrategidirektivets artikel 24.

Stk. 3, giver ministeren hjemmel til at udstede regler om den nærmere administration af havstrategierne i overensstemmelse med havstrategidirektivet. Bilagene til loven er, bortset fra bilag 1 (kortbilaget), identiske med bilagene til havstrategidirektivet. Direktivets bilag vil kunne ændres i komitéprocedure, jf. havstrategidirektivets artikel 24 og 25. Miljøministeren vil med den foreslåede bestemmelse i stk. 3 kunne ændre bilagene til loven, således at de til enhver tid stemmer med bilagene til direktivet.

Til § 17

Offentlige myndigheder vil ved udøvelsen af deres opgaver i henhold til lovgivningen være forpligtet af de enkelte dele af havstrategierne. Denne forpligtelse indtræder, når de enkelte dele af havstrategierne er endeligt fastlagt. Offentlige myndigheder vil således være forpligtet til at gennemføre de tiltag, der måtte være nødvendige for at opnå de i havstrategierne fastsatte miljømål.

Det er imidlertid ikke denne lov, der giver myndighederne hjemmel til at gribe ind i igangværende lovlige aktiviteter. Hjemlerne til sådanne indgreb skal findes eller tilvejebringes i de relevante sektorlove.

Til § 18

Efter forslaget kan afgørelser truffet efter § 12 og 13 kan påklages til klagenævnet, for så vidt angår spørgsmål om tilvejebringelse af havstrategier.

Til § 19

I stk. 1 angives klageberettigede.

Såfremt der indgives klage efter stk. 1, nr. 3, 4 eller 5 kan klagenævnet efter stk. 2 kræve, at foreningen eller organisationen indsender deres vedtægter.

Til § 20

I stk. 1 angives de formelle krav til klagen. Klagen skal indgives skriftligt inden fire uger efter havstrategiernes offentliggørelse. Klagefristen forlænges til følgende hverdag, såfremt den udløber på en lørdag eller helligdag.

Klage over afgørelser efter §§ 12 og 13 skal efter stk. 2 indgives til miljøministeren, som videresender klagen til klagenævnet. Ved videresendelsen skal den påklagede afgørelse samt materialet hertil indgå.

Til § 21

Medmindre klagenævnet bestemmer andet, har en klage ikke opsættende virkning. Klagenævnet kan fastsætte opsættende virkning, fx hvis høringsperioden er kortere end foreskrevet i loven.

Kapitel 6

Til § 22

Miljøministeren skal offentliggøre relevante oplysninger om de beskyttede områder senest i 2013, ligesom oplysningerne sendes til EU-Kommissionen. Oplysningerne omfatter de internationale naturbeskyttelsesområder, områder beskyttet i henhold til lovforslaget og, i det omfang det er relevant, områder beskyttet af anden lovgivning, fx fiskerilovgivningen.

Til § 23

Bestemmelsen gennemfører havstrategidirektivets artikel 26.

Det foreslås i bestemmelsen, at loven træder i kraft den 15. juli 2010, hvilket er den frist, som havstrategidirektivet sætter for gennemførelsen af direktivet i den nationale lovgivning.

Til § 24

Bestemmelsen omhandler lovens territoriale gyldighedsområde. Loven gælder således ikke for Færøerne og Grønland.